

Janneke

mijn wereld

Janneke Brinkman (68) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek schrijft Janneke regelmatig over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en tien kleinkinderen.

jannekebrinkmansalentijn.nl

Jarig

Op mijn verjaardag moest ik deze tekst inleveren. Elco is drie weken ouder, maar gelukkig vieren we onze feestdagen steeds samen. Alle familie komt dan voor hapjes en drankjes langs. Allemaal aan één lange tafel, maar met 27 man plus kinderstoelen is die echt mudvol. De grotere kleinkinderen willen daarom nu hun eigen tafel. “Oma, krijgen we weer van die lekkere kippenragout?” Ik maak die al weken tevoren, want ze zijn er dol op. Maar nog meer op het toetjesbuffet. Warme tarte tatin met caramelsaus uit de oven. Uiteraard ijs, fruit, ‘hemelse modder’ en schuimcitroentaart. “Oma, mogen we nog een keer opscheppen?” Ik smelt onmiddellijk voor de kleintjes: “Nou vooruit dan met die zoetigheid. Het is tenslotte niet elke dag feest.” Mijn broer, de tandarts, schudt zijn hoofd...

HUBERT DE GIVENCHY

Vorige week was ik tussen de bedrijven door naar de tentoonstelling over het werk van De Givenchy en Audrey Hepburn. Dat stond al wat langer op mijn verlanglijst en 26 maart is hij alweer weg uit het Haags Gemeentemuseum. Prachtige avondjurken, deux-pièces en middagjurkjes die Audrey gedragen heeft in allerlei films, zoals ‘Breakfast at Tiffany’s’, ‘My Fair Lady’ en ‘How to steal a million’, die op grote schermen voorbij komen. Echte couturekleding, tijdloos, simpel en daarom zo mooi. En nog steeds heel draagbaar. Ze helpen je echt er goed uit te zien en wie wil dat nu niet? Ik zwijmelde door deze kledingkast van mijn dromen in dit heerlijke museum waar altijd zo veel verschillende exposities tegelijk te bewonderen zijn.

Openbaar

Praten in het openbaar is nooit mijn favoriete bezigheid geweest. Weken tevoren zit ik er al mee in mijn maag, bang dat ik dingen vergeet of ga hikkelen. Liever zit ik in stilte op mijn atelier te schilderen. Toch moet het soms, zoals onlangs bij de opening van mijn tentoonstelling in Slot Zeist. Als je het goed voorbereidt, valt het eigenlijk best mee. Gelukkig ging het over

mijn eigen vak en zaten er vele bekenden in de zaal. Dat geeft je moed!

Ruim veertig jaar geleden studeerde ik af in de microbiologie bij professor Stouthamer aan de VU. Wat een eer dat hij wilde komen. Op zijn 85ste was hij nog even aimabel als toen ik jong was. Karaktertrekken veranderen eigenlijk niet. Hij hoorde er echt bij op deze jubileumexpositie waar ik 25 jaren van mijn trektocht langs de natuur mag tonen. Professor Van Os opende de wandeling langs mijn aquarellen. Een boeiende spreker. Wat ben ik blij dat ik voorlopig niet meer op het podium hoeft te staan...

